

Lovas István: Die Welt: A mi lapunk?

2016 február 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Aki nem hisz a csodákban, tegye félre ezt a cikket, mert a német sajtó egyik oszlopának, a Die Weltnek a váratlan és hirtelen színváltozásáról szól.

E napilap korábban pontosan olyan volt, mint amilyennek olvasása alapján megismertük. Véleményünket csak megerősítette Udo Ulfkotte bestseller könyvének róla írt véleménye, amelyet a megjelenés után pár nappal írt recenzióban e hasábkon idéztünk.

Ulfkotte nyomán idézzük föl azt a szerződést, amelyet annak az újságírónak alá kell írnia, aki a „konzervatív jobboldali” laphoz szegődik munkatársként: „E szerződés öt pontja közül az egyik a transzatlanti kapcsolatok támogatása, a másik Izrael állam lényegi jogainak hangsúlyozása, és a zsidó–német megbékélés előmozdítása”. Ulfkotte még hozzátette: „a német híradásokra a legnagyobb befolyást az Egyesült Államok és Izrael gyakorolja”. Ami nyilván összeesküvés-elmélet, hiszen honnan is tudhatná a titit az az Ulfkotte, aki éveken át dolgozott hol szerkesztőként, hol haditudósítóként a vezető német lapnál, a Frankfurter Allgemeine Zeitungnál.

DIE WELT

Szó, ami szó, a világ százharminc országában árusított Die Welt egyetlen nap se felejtette el, hogy politikailag korrekt legyen, „szembenézzen a történelemmel” és ha ránk került a sor, soha ne maradjon a nyugati fősodratú sajtó mindegyik válfajától elvárt „populista” jelző, a „fasisztaveszély” és bolondgomba társaik. Azt azért jegyezzük meg, hogy a lap itteni tudósítója, Boris Kálnoky az utóbbi években viszont határozott lépéseket tett a valóságseretet felé vezető veszélyes ösvényen.

Ami Merkelt illeti, a kancellár volt a tökély, Putyin az ösgonosz, a közel-keleti és ázsiai térségben az amerikai bombázások üdvösek voltak. Németország pedig mintaállam volt.

Majd eljött szilveszter napja Kölnben, és sok más német városban. Amikor a német sajtó elfelejtette feladatát teljesíteni. Eltekintve néhány helyi laptól, amelyek röviden motyogtak valamit, éppen az erőszakdzsemborik elkövetőinek azonosságát és azok dimenzióit messzemenően kisebbítve. A hallgatásban derekasan részt vett, a Magyarországot a sajtószabadság hiányáért bírálni soha el nem felejtő közszolgálati ZDF, amely a több tízmillió nyilvánosság bocsánatát kérte. A német sajtót drámaian megrázta saját magatartásának ulfkottei nyilvánosságra törése. A zavar hosszú időn át tapintható volt.

Így a Die Weltnél is, ahol csak hetek után mozdult meg valami.

Pontosan január 21-én. Amikor azt a meglepetést kínálta, hogy egy idegen ország rossz gyakorlatát párhuzamba állította saját rossz gyakorlatával, így az előbbit mintegy relativizálva. Arról írt, hogy nemcsak Svájcban, hanem Bajorországban és Baden-Württemberg tartományban is bizony elveszik a migránsoktól („menekültektől”) a készpénzüket.

De ez semmi volt ugyanennek a számnak egy másik cikkéhez képest, amely azt sugallta, hogy a berlini szerkesztőség plafonja szakadhatott be és okozhatta a száznyolcvan fokról nem kisebb fordulatot. E cikk úgy ment neki Angela Merkel kancellárnak – Európában Németország hirtelen elszigetelődött címmel –, mintha azt egy hazai jobboldali szerkesztőségben fogalmazták volna. Ebben ilyeneket olvashattunk: „A Rajna és az Odera, a Keleti-tenger és a Boden-tó között hosszú évek óta az a terület terjedt el, hogy mindent európainak kell tartani, ami megfelel a német érdekeknek. Aki más nézetet képvisel, azt nálunk gyorsan nacionalistának hordták le... Vajon a menekültkérdésben Berlin meggyőződése európaiabb, mint Franciaországé, Svédországé, Dániáé, Lengyelországé, Ausztriáé vagy Magyarországé (hogy csak néhányat említsünk)?”

És e kopernikuszi fordulatot jelző cikk zárómondatai: „Keményebben megfogalmazva: Európa »egy óriási temető laboratóriuma« (Tomás Masaryk), amely most is összeomolhat és káoszba sülyedhet. Ezt minden eszközzel meg kell akadályozni. Európát megőrizni az európai vezető hatalmak elsőrendű kötelessége. Fontosabb annál, mint az egész világ menekültjeit befogadni. Ettől függ ugyanis a jó vagy a rossz, a kontinens háborúja vagy békéje.”

Csak hogy a szerkesztőségi mennyezet lezuhanásával elállt állapot állandósult az egykor Hamburgban kiadott lapnál, amely január 25-én hasonló cikket jelentetett meg Merkel fájó európai magányáról. Január 29-én pedig az Oxfordban tanító Paul Collier közgazdász-migrációkutató, volt Világbank-elnök írását nyomtatta ki Merkel a hibás a menekültválságért? Ki más? címmel, amelyben Collier felteszi a kérdést, vajon milyen vonzerőt gyakorol a kancellár nyitott európai kapukra vonatkozó ígérete arra a százmillió afrikaira, akik az egyenlítőtől délre fekvő térségben élve egyre inkább készen állnak arra, hogy elhagyják országaikat?

A februárt a Die Welt azzal kezdte, hogy feltette a kérdést kérdőjel nélküli cikkében: „Miért jelentenek a lezárt határok szabadságot is”. Ebben az olvasható, hogy Németországnak át kell gondolnia, hogy túlterhelt közjait, azaz a német népet kiszolgáló, egyre reménytelenebbül túlterhelt intézményeit megvédje: „Az egész világ által történő használatuk lehetővé tétele nem liberális.” Majd azt írja: káosz, erőszak és eredménytelenség következik abból, ha az államok lemondanak arról, hogy határaikat és így a polgárok köztulajdonát hatékonyan megvédjék, Magyarországot és Spanyolországot állítva példaként, amelyek „ott emeltek határkerítést, ahol szükség volt a beözönlők kívül tartására”. Miközben egy nappal korábban Seehofer (bajor miniszterelnök) nyugodtan utazhat Moszkvába című cikkében leszögezte, Putyin orosz elnök démonizálása nem politika, hanem annak rossz pótléka.

Dörgölhetjük a szemünket, hogy jól látunk-e. De jól. Itt már nincs visszaút. Amit egy csütörtökön megjelent cikk is bizonyít, amely azt írja: megtörtént az elképzelhetetlen, a szíriai orosz bombázások megerősítették az Aszad-rendszert, miközben az amerikai és szaúd-arábiai bombázások hatástalanok, hosszan dicsérve a nyugati világ rosszcsontját, Oroszországot.

Mintha nálunk jelent volna meg.

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ?

címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

MAGYAR MŰVELŐSÉG
KÖNYVTÁRA

Ajánló